

Núm. de Protocol: EXP. 2005-1 EXPROPIACIÓ 01-07
TSA: E01/07

A U T E 09-2008

PARTS:

Apel·lant: J.V.E. – J.G.G.
Representant: C.S.M.
Advocat: C.a.

Apel·lada: HBLE. COMÚ D'ESCALDES-ENGORDANY
Representant : E.C.C.
Advocat : M.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de febrer de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, format pels magistrats esmentats.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- El President de la Batllia, en qualitat de Jutge de l'Expropiació, va dictar una resolució en data 15 de gener de 2007, mitjançant la qual declarava la inadmissibilitat del recurs de nul·litat que havia interposat la representació dels Srs. J.V.E. i J.G.G. contra l'acord de la Comissió d'Expropiació de 17 d'octubre de 2006 i contra l'acord del Jutge de l'Expropiació de 3 de novembre de 2006. En virtut del primer, la Comissió havia determinat la taxació dels béns dels interessats que eren objecte d'expropiació, mentre que el segon fixava data per lliurar a l'expropiant la possessió dels béns expropiats.

2n.- La representació dels Srs. V. I G. ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada resolució del Jutge de l'Expropiació, el qual es basa en l'existència de diversos defectes formals en el procediment seguit davant la Comissió d'Expropiació, així com en la resolució impugnada de 3 de novembre de 2006.

3r.- La representació de l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany s'ha oposat al recurs, adduint la improcedència del recurs de nul·litat que interposen els interessats, de manera que considera ajustada a dret la declaració d'inadmissibilitat que conté la resolució impugnada.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Llei d'expropiació de 3 de setembre de 1993 introdueix en matèria de recursos el principi de concentració, de manera que les al·legacions relatives als vicis de procediment s'han de fer valer quan s'impugna la resolució de la Comissió d'Expropiació, que és la que posa fi a la via administrativa. Així ho estableix l'article 46 de la Llei, el qual disposa que contra aquestes resolucions poden interposar els interessats el corresponent recurs en via jurisdiccional.

D'altra banda, l'article 32 de la mateixa llei disposa que, contra les diligències d'execució previstes en la secció 2ª del capítol 2n. del títol II, no són possibles altres recursos que els que tinguin per objecte la rectificació

d'eventuals errors en la descripció i la fitació dels béns, la cancel·lació de càrregues i el pagament i el repartiment de la indemnització.

Segon.- En el cas que ara s'examina, els recurrents han presentat un anomenat recurs de nul·litat contra l'acord de la Comissió d'Expropiació de data 17 d'octubre de 2006, que va fixar la taxació dels béns expropiats, posant fi a la via administrativa en els termes previstos en l'article 46 de la Llei de 3 de setembre de 1993. Simultàniament, els mateixos interessats han formulat demanda jurisdiccional davant de la Secció Administrativa de la Batllia contra el mateix acord de la Comissió d'Expropiació.

Resulta evident que, contra l'esmentat acord de 17 d'octubre de 2006 que posa fi a la via administrativa, només es pot formular la corresponent demanda jurisdiccional, tal com preveu el precepte abans referit, i no es pot articular de forma simultània un altre recurs administratiu "de nul·litat", ja que això suposaria una indeguda duplicitat de vies d'impugnació.

En conseqüència, resulta plenament ajustada a dret la declaració d'inadmissibilitat del recurs administratiu que conté la resolució del Jutge de l'Expropiació.

Tercer.- A igual conclusió s'ha d'arribar pel que fa a la impugnació de la decisió de 3 de novembre de 2006, mitjançant la qual es va fixar data per lliurar a l'expropiant la possessió dels béns expropiats. A més de la prohibició de presentar recursos contra aquestes diligències d'execució pels motius invocats pels recurrents (article 32 de la Llei d'expropiació), cal tenir en compte que el Jutge de l'Expropiació va deixar sense efecte aquesta resolució en data 9 de novembre de 2006, de manera que el recurs ha perdut objecte en aquest punt.

Quart.- En darrer terme, resulta improcedent la suspensió de les diligències d'execució de l'expropiació que sol·liciten els interessats, atès que això resultaria contrari a les prescripcions expresses dels articles 32 i 47 de la Llei d'expropiació. La presentació d'una demanda davant del Tribunal Europeu dels Drets Humans no és susceptible de comportar la inaplicació d'aquestes preceptes legals.

DECISIÓ

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació dels Srs. J.V.E. i J.G.G. contra la resolució del Jutge de l'Expropiació de data 15 de gener de 2007.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.